

ข้อบังคับแพทยสภา

ว่าด้วยวิธีพิจารณาจริยธรรมผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๓) (ข) มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ คณะกรรมการแพทยสภาโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งแพทยสภา จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยวิธีพิจารณาจริยธรรมผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๓) ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีด้านจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายถึง บุคคลผู้ได้รับความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหนึ่งผู้ใด และเป็นผู้ทำคำร้องต่อแพทยสภาเพื่อแจ้งเหตุแห่งความเสียหาย กล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจจัดการแทนบุคคลดังกล่าวในฐานะผู้เสียหายตามกฎหมาย และมีสิทธิได้รับการแจ้งผลการกล่าวหาของตนจากคณะกรรมการ

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า

(๑) บุคคลผู้รู้เรื่องความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหนึ่งผู้ใด และเป็นผู้ทำคำร้องต่อแพทยสภาเพื่อแจ้งเหตุที่ตนรู้เรื่องดังกล่าว กล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น และมีสิทธิได้รับการแจ้งผลการกล่าวโทษของตนจากคณะกรรมการ

(๒) คณะกรรมการ

“ผู้ร้อง” หมายความว่า ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษซึ่งมีฐานะเป็นพยานในการสืบสวนจริยธรรม หรือการพิจารณาจริยธรรม

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ว่าได้กระทำความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่จะเป็นเหตุให้รับโทษทางจริยธรรม ต้องเกิดขึ้นจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้อง เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินไปตาม พยาธิสภาพหรือเหตุแทรกซ้อนตามปกติธรรมดาของโรคนั้นอยู่แล้ว หรือเหตุสุดวิสัยในระบบ การรักษาพยาบาลด้วย

“การประพฤติผิดจริยธรรม” หมายความว่า การประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ของผู้ถูกร้องที่ผิดต่อข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์อื่นใดของแพทยสภา

“คำร้อง” หมายความว่า ข้อความที่ผู้ร้องทำขึ้นเพื่อกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ถูกร้องผู้หนึ่งผู้ใด ต่อแพทยสภา ว่าได้กระทำความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“คำชี้แจง” หมายความว่า ข้อความที่ผู้ถูกร้องทำขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรม หรือ คณะอนุกรรมการสอบสวน ไม่ว่าจะเป็นการยื่นคำพยาน หรือวิธีการอื่นใดเพื่อชี้แจงหรือ โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนต่อคำร้องว่าผู้ถูกร้องได้กระทำความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติ ผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม หรือต่อประเด็นการประพฤติผิดจริยธรรมอันเกี่ยวกับคำร้องดังกล่าว แล้วแต่กรณี

“คณะอนุกรรมการจริยธรรม” หมายความว่า คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพ เวชกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้ง และให้เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญาที่มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุ เพื่อประโยชน์แห่งการสืบสวนจริยธรรม

“การสืบสวนจริยธรรม” หมายความว่า การที่คณะอนุกรรมการจริยธรรมแสวงหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับความเสียหายอันเกิดขึ้นจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้อง แล้วทำรายงานพร้อมทั้ง ความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง

“คำร้องไม่มีมูล” หมายความว่า คำร้องที่คณะกรรมการได้พิจารณารายงานและความเห็น ของคณะอนุกรรมการจริยธรรม แล้วมีมติยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษผู้ถูกร้อง ทั้งนี้ เพราะผู้ถูกร้อง ไม่ได้ประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมอันก่อให้เกิดความเสียหาย ให้ถือว่าผู้ถูกร้องไม่เคย ประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมในเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษนั้น

“คำร้องมีมูล” หมายความว่า คำร้องที่คณะกรรมการได้พิจารณารายงานและความเห็นของ คณะอนุกรรมการจริยธรรม แล้วมีมติว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีความเสียหายอันเกิดขึ้นจาก การประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้องตามคำร้อง จึงเห็นสมควรส่งให้คณะอนุกรรมการสอบสวน ทำการพิจารณาจริยธรรมผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น

“คณะอนุกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสอบสวนที่คณะกรรมการแต่งตั้ง และให้เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญาที่มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุ หรือการกระทำอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาจริยธรรม

“การพิจารณาจริยธรรม” หมายความว่า การที่คณะอนุกรรมการสอบสวน พิจารณาคำร้องที่มีมูลตามมติของคณะกรรมการด้วยระบบไต่สวน แล้วสรุปผลและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

“คำสั่งแพทยสภา” หมายความว่า คำสั่งของแพทยสภาที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกร้อง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการแพทยสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา

“สภานายกพิเศษ” หมายความว่า สภานายกพิเศษแห่งแพทยสภา

ข้อ ๕ คำร้องต้องทำเป็นหนังสือ โดยผู้ร้องต้องให้ข้อมูลของตนกับแพทยสภาเกี่ยวกับชื่อตัว ชื่อสกุล พร้อมเลขบัตรประชาชน ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้ หมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี) หมายเลขโทรสาร (ถ้ามี) หรือช่องทางติดต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือหลักฐานแสดงตนที่ราชการทั้งประเทศไทย หรือต่างประเทศออกให้ และข้อมูลผู้ถูกร้องเกี่ยวกับชื่อตัว ชื่อสกุล สถานที่ ที่เกิดความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรม พร้อมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้กล่าวโทษต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐนั้นไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลให้เลขาธิการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณา หากคณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้เลขาธิการเป็นผู้กล่าวโทษตามมตินั้น เมื่อคณะกรรมการได้มีมติหรือมีคำสั่งใด ๆ ให้แจ้งผลแก่หน่วยงานดังกล่าวทราบด้วย

ผู้ร้องจะมาร้องด้วยตนเอง หรือส่งคำร้องมาทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือช่องทางอื่นใดตามแพทยสภาประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีมีข่าวหรือข้อความเกี่ยวกับความเสียหายอันเกิดขึ้นจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้หนึ่งผู้ใดปรากฏ ในสื่อมวลชน ให้เลขาธิการตรวจสอบข้อเท็จจริงเท่าที่ทำได้และให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้เลขาธิการเป็นผู้กล่าวโทษตามมตินั้น

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายจริยธรรมและกฎหมายตรวจสอบอายุความของคำร้อง ในกรณีที่พ้นอายุความให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวแจ้งเลขาธิการเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาจำหน่ายคำร้องนั้นจากสารบบความและแจ้งให้ผู้ร้องทราบ

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการลำดับเลขที่คำร้องที่อยู่ในอายุความ ก่อนนำเข้าสู่การสืบสวนจริยธรรมของคณะอนุกรรมการจริยธรรม

ในการจ่ายสำนวนคำร้องตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการจ่ายตามลำดับของคณะกรรมการจริยธรรม เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการจริยธรรมชุดนั้นมีเรื่องคำร้องจำนวนมากหรือมีส่วนได้เสียหรือมีความจำเป็นต้องส่งให้คณะกรรมการจริยธรรมเฉพาะกิจ ให้เลขาธิการจ่ายสำนวนคำร้องดังกล่าวให้คณะกรรมการจริยธรรมคณะหนึ่งคณะใดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณารายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมแล้วมีมติว่าคำร้องมีมูล ให้เลขาธิการออกลำดับเลขที่สำนวนการพิจารณาจริยธรรม โดยบันทึกเป็นคำร้องหมายเลขคำที่ ... / พ.ศ. พร้อมวันที่ เดือน ปีที่รับสำนวนดังกล่าวไว้พิจารณา

ในการจ่ายสำนวนตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการจ่ายตามลำดับของคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนชุดนั้นมีสำนวนการพิจารณาจริยธรรมจำนวนมาก หรือมีส่วนได้เสียหรือมีความจำเป็นต้องส่งให้คณะกรรมการสอบสวนเฉพาะกิจ ให้เลขาธิการจ่ายสำนวนดังกล่าวให้คณะกรรมการสอบสวนคณะหนึ่งคณะใดตามที่เห็นสมควร

เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยชี้ขาดการพิจารณาจริยธรรมแล้ว ให้เลขาธิการบันทึกสำนวนการพิจารณาเป็นคำร้องหมายเลขแดงที่ ... / พ.ศ. พร้อมวันที่ เดือน ปีที่คณะกรรมการได้ประชุมและมีมติวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าว

ข้อ ๑๐ การบันทึกภาพ เสียง หรือการบันทึกอื่นใดในระหว่างการสืบสวนจริยธรรม และการพิจารณาจริยธรรม จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประธานอนุกรรมการจริยธรรม หรือประธานอนุกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการทำรายงานสรุปผลการดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรม คณะอนุกรรมการสอบสวน คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ และคณะกรรมการกลั่นกรองจริยธรรม เสนอต่อคณะกรรมการเป็นประจำทุกเดือน

หมวด ๒

การสืบสวนจริยธรรม

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจและหน้าที่ในการสืบสวนจริยธรรม ว่าผู้กล่าวหาได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้องหรือไม่ หรือได้มีความเสียหายจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้องตามที่กล่าวโทษหรือไม่ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็น คำร้องดังกล่าวมีมูลหรือไม่ เพื่อเสนอคณะกรรมการมีมติอย่างหนึ่งอย่างใด

เอกสารที่ยื่นต่อคณะกรรมการจริยธรรมให้จัดทำเป็นภาษาไทยถ้าเป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องจัดทำแปลเป็นภาษาไทยที่มีการรับรองความถูกต้องมาให้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีนี้ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวที่ยื่นต่อคณะกรรมการจริยธรรมในวันที่ได้รับคำแปลนั้น เว้นแต่คณะกรรมการจริยธรรมจะยอมรับเอกสารที่สร้างขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ และในกรณีนี้ให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นเอกสารฉบับที่สร้างขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศเป็นวันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

การสืบสวนจริยธรรมต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจาก
เลขาธิการ ในกรณีที่จำเป็นให้ประธานอนุกรรมการจริยธรรมเสนอเรื่องขอขยายเวลาต่อคณะกรรมการ
พร้อมเหตุผล ทั้งนี้ คณะกรรมการจะขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๑๓ อนุกรรมการจริยธรรมดังต่อไปนี้ จะทำการสืบสวนจริยธรรมไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือ
ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ ผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๔ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าอนุกรรมการจริยธรรมมีลักษณะ
ดังกล่าวให้ประธานอนุกรรมการจริยธรรม เรียกประชุมอนุกรรมการดังกล่าวเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการ ผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและ
ตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากห้องประชุม

ถ้าอนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะอนุกรรมการจริยธรรม
ประกอบด้วยอนุกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้อนุกรรมการที่ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
สองในสามของอนุกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้อนุกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าว
ให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๕ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ เกี่ยวกับอนุกรรมการซึ่งมีสภาพ
ร้ายแรงอันอาจทำให้การสืบสวนจริยธรรมไม่เป็นกลาง อนุกรรมการผู้นั้นจะทำการสืบสวนจริยธรรม
ในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณิดังกล่าวให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้
ประธานอนุกรรมการจริยธรรมทราบแล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น
ผู้นั้นจะทำการสืบสวนจริยธรรมเรื่องต่อไปก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ประธานอนุกรรมการจริยธรรมทราบ
แล้วแต่กรณี

(๓) ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมที่มีอำนาจสืบสวนจริยธรรมซึ่งผู้นั้นเป็นอนุกรรมการอยู่ มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้าแล้วแต่กรณี ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการสืบสวนจริยธรรมในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำข้อกำหนดในข้อ ๑๔ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ การกระทำใด ๆ ของอนุกรรมการที่ถูกคัดค้านแล้วแต่กรณี ที่ได้กระทำไปก่อนหยุดพิจารณาตามข้อ ๑๕ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่อนุกรรมการผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านแล้วแต่กรณี จะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๗ ข้อกำหนดตามข้อ ๑๓ ถึงข้อ ๑๖ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้หรือไม่มีอนุกรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

ข้อ ๑๘ ถ้าปรากฏภายหลังว่าอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการจริยธรรมขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๙ เพื่อให้การสืบสวนจริยธรรมเป็นไปด้วยความยุติธรรมและรวดเร็ว เมื่อประธานอนุกรรมการจริยธรรมได้รับคำร้องจากเลขาธิการแล้ว อาจจ่ายสำนวนคำร้องให้อนุกรรมการจริยธรรมท่านหนึ่งท่านใดเป็นเจ้าของสำนวน และให้นิติกรประจำคณะอนุกรรมการเป็นผู้ช่วย โดยให้อนุกรรมการท่านนั้นกำหนดประเด็นความเสียหายในคำร้องอันเกิดขึ้นจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้อง เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับคำร้องและประเด็นดังกล่าว ทั้งจากผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง เวชระเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องเอกสาร วัตถุ และความเห็นของพยานผู้หนึ่งผู้ใดเท่าที่จำเป็น แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อคณะอนุกรรมการจริยธรรมว่าคำร้องนั้นมีมูลหรือไม่ ทั้งนี้ต้องให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนคำร้องจากประธานอนุกรรมการดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องขอความเห็นจากราชวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่นใด อนุกรรมการเจ้าของสำนวนต้องสรุปความเสียหายจากคำร้องและประเด็นอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรมของผู้ถูกร้อง พร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเวชระเบียนต้องกำหนดหน้าหรือแผ่นที่เกี่ยวกับคำร้องและประเด็นดังกล่าวส่งให้กับราชวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความเห็น

ในกรณีที่มีการจ่ายสำนวนตามวรรคหนึ่ง เมื่ออนุกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าได้แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอย่างเพียงพอแล้วให้เสนอประธานอนุกรรมการ หากประธานอนุกรรมการเห็นชอบ ให้ประธานอนุกรรมการนัดประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อมีความเห็นเกี่ยวกับรายงานและมติของอนุกรรมการเจ้าของสำนวน แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไป

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการจริยธรรมเห็นว่าการแสวงหาข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวกำหนดประเด็น เพื่อให้อนุกรรมการเจ้าของสำนวนทำการแสวงหาพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้เท่าที่จำเป็น

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการจริยธรรมเห็นว่าจำเป็นต้องแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานจากพยานบุคคลอื่นใดที่ไม่ใช่ผู้ร้อง ให้ทำหนังสือเชิญผู้นั้นมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการจริยธรรม และบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าพาหนะและค่าปฎิการตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในการบันทึกคำให้การพยาน ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้พยานลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติมนั้น

กรณีที่พยานไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พยานพิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือ หรือการกระทำอื่นใดแทนการลงลายมือชื่อ โดยต้องมีพยานรับรองอย่างน้อยหนึ่งคน

หนังสือเชิญให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการจริยธรรมหรืออนุกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าจำเป็นต้องนำเอกสารหรือวัตถุพยานใดมาเป็นพยาน ให้ประธานอนุกรรมการจริยธรรมหรืออนุกรรมการเจ้าของสำนวนทำหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุพยานนั้น ให้ส่งพยานหลักฐานดังกล่าวแก่ประธานอนุกรรมการจริยธรรมหรืออนุกรรมการเจ้าของสำนวน เพื่อนำมาประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง

วิธีการและค่าใช้จ่ายในการนำส่งพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งให้เป็นดุลพินิจของประธานอนุกรรมการจริยธรรม แต่ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวต้องไม่เกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนด

หนังสือแจ้งให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่จำเป็นต้องแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานจากผู้ถูกร้อง ให้ประธานอนุกรรมการจริยธรรมหรืออนุกรรมการเจ้าของสำนวนทำหนังสือแจ้งคำร้องให้ผู้ถูกร้องทราบ เพื่อสรุปทำคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานและเวชระเบียนเกี่ยวข้อง

หนังสือแจ้งคำร้องให้ผู้ถูกร้อง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๓ การนำเอกสารหรือวัตถุพยานมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการจริยธรรมหรืออนุกรรมการเจ้าของสำนวนบันทึกให้ปรากฏว่าพยานหลักฐานนั้นได้มาอย่างไร จากใครและเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับจริง หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับจริงมาได้ จะใช้สำเนาเอกสารที่มีการลงนามรับรองโดยผู้รับผิดชอบต้องแจ้งชื่อสกุลพร้อมตำแหน่ง ว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับจริงได้

ข้อ ๒๔ กรณีที่ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ภายในเวลาที่กำหนดหรือเวลาที่ขยายให้ ให้คณะกรรมการจริยธรรมดำเนินการตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่งตามพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏ แต่ต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในรายงานการสืบสวนด้วย

ข้อ ๒๕ การประชุมคณะกรรมการจริยธรรมให้ดำเนินการตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะอนุกรรมการจริยธรรมได้สืบสวนจริยธรรมอย่างเพียงพอแล้ว ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวดำเนินการตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง

มติของคณะอนุกรรมการจริยธรรมให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มได้อีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด อนุกรรมการผู้ใดที่มีความเห็นแตกต่างจากอนุกรรมการเสียงข้างมากอาจให้บันทึกความเห็นไว้ในรายงานด้วยได้

หมวด ๓

การพิจารณาจริยธรรม

ข้อ ๒๗ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่พิจารณาจริยธรรมแล้วสรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๘ อนุกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสอบสวนต้องมีความเป็นกลางในการพิจารณาจริยธรรมและให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๓ ถึงข้อ ๑๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๙ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนแจ้งสิทธิและหน้าที่แก่ผู้ถูกร้อง ดังนี้

(๑) ได้รับการแนะนำเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องจากคณะอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนเจ้าของสำนวน ในกรณีที่คำชี้แจงมีข้อบกพร่อง หรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ หรือผิดพลาดอันเห็นได้ชัดว่าเกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของผู้ถูกร้อง

(๒) ได้รับโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ในกรณีคำสั่งของแพทยสภาอาจจะกระทบถึงสิทธิของผู้ถูกร้อง

ความตามวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(ก) เมื่อมีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้นิ่งช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(ข) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกร้องนั่นเองได้ให้ไว้ในคำชี้แจง

(ค) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจจะกระทำได้

ห้ามมิให้คณะอนุกรรมการสอบสวนให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

(๓) ทำหนังสือเพื่อขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพิ่มเติมสำหรับการโต้แย้ง หรือชี้แจง หรือป้องกันสิทธิของตนได้ ทั้งนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะอนุกรรมการสอบสวน การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสารหรือจัดการทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด กรณียังไม่ได้ทำคำสั่งแพทยสภาผู้ถูกร้องไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

(๔) นำทนายความ หรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาจริยธรรม ในกรณีที่ผู้ถูกร้อง ต้องมาปรากฏตัวต่อคณะกรรมการสอบสวน การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้ถูกร้องถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกร้อง เว้นแต่ผู้ถูกร้องจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

(๕) ทำหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กำหนดแทนตนในการพิจารณาจริยธรรม ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนที่จะพิจารณาจริยธรรมกับผู้ถูกร้องได้เฉพาะเมื่อเป็นเรื่องที่ผู้นั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำการนั้นด้วยตนเอง และต้องแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนทราบด้วย

(๖) มีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือและต้องแจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบกับคณะกรรมการสอบสวน

เอกสารที่ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนให้จัดทำตามข้อ ๑๒ วรรคสอง โดยอนุโลม

การพิจารณาจริยธรรมต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ ในกรณีที่จำเป็นอาจขยายระยะเวลาการพิจารณาคดีได้อีก โดยให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนเสนอเรื่องขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการพร้อมเหตุผล ทั้งนี้ คณะกรรมการจะขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อความยุติธรรม และไม่สามารถดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนเสนอขยายระยะเวลาเพิ่มเติมพร้อมเหตุผล ทั้งนี้ คณะกรรมการจะขยายระยะเวลาได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๐ เพื่อให้การพิจารณาจริยธรรมเป็นไปด้วยความยุติธรรมและรวดเร็ว เมื่อประธานอนุกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องจากเลขาธิการแล้วให้จ่ายคำร้องมีมูลพร้อมพยานหลักฐานโดย มิชักช้า ให้อนุกรรมการสอบสวนท่านหนึ่งท่านใดเป็นเจ้าของสำนวน และให้นิติกรประจำคณะอนุกรรมการเป็นผู้ช่วย โดยให้อนุกรรมการท่านนั้นพิจารณาจริยธรรมของผู้ถูกร้องตามมติคณะกรรมการเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง แล้วสรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ต้องให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนคำร้องมีมูลจากประธานอนุกรรมการดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องขอความเห็นจากราชวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่น ให้อนุกรรมการเจ้าของสำนวนเสนอประธานอนุกรรมการสอบสวน เพื่อส่งประเด็นและพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง โดยเฉพาะเฉพาะเขียนให้กำหนดหน้าหรือแผ่นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเท่าที่ทำได้ ส่งให้กับราชวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความเห็น

เมื่ออนุกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าได้สอบสวนพยานหลักฐานอย่างเพียงพอแล้ว ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากประธานอนุกรรมการเห็นชอบ ให้ประธานอนุกรรมการนัดประชุมคณะกรรมการเพื่อมีความเห็นเกี่ยวกับรายงานและมติของอนุกรรมการเจ้าของสำนวน แล้วเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอ ให้อนุกรรมการเจ้าของสำนวนทำการสอบสวนพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้เท่าที่จำเป็น

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความจำเป็นนอกเหนือจากข้อ ๓๐ ต้องเรียกบุคคลหรือเอกสารหรือวัตถุพยานใด หรือขอความเห็นจากราชวิทยาลัย หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมาเป็นพยานเพิ่มเติม ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ภายในเวลาที่กำหนดหรือเวลาที่ขยายให้โดยไม่แจ้งเหตุผล ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๒๗ ต่อไปได้ แต่ต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๒ คณะอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนเจ้าของสำนวน อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำร้อง คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง

ข้อ ๓๓ คณะอนุกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในการนี้ให้รวมถึงการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงหรือความเห็นของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง หรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง เว้นแต่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลา

(๒) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คณะอนุกรรมการสอบสวนเรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็น มีสิทธิได้รับค่าพาหนะและค่าป่วยการตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๔ กรณีที่ผู้ถูกร้องรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดคำร้องทุกเรื่องหรือทุกประเด็น ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนเจ้าของสำนวนบันทึกคำรับสารภาพดังกล่าว รวมทั้งสาเหตุการกระทำผิดไว้ และคณะอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนเจ้าของสำนวนจะไม่ทำการพิจารณาจริยธรรมต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวกับคำร้องโดยละเอียดจะทำการสอบสวนดังกล่าวต่อไปตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ข้อ ๓๕ คณะอนุกรรมการสอบสวนอาจไม่อนุญาตให้ผู้ถูกร้องตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๓๖ การประชุมคณะอนุกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพียงพอแล้ว ให้สรุปประเด็นความเสียหายและการประพฤติผิดจริยธรรมดังกล่าวพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ส่งให้ผู้ถูกร้องโต้แย้งเพื่อป้องกันสิทธิของตน โดยทำเป็นคำชี้แจงส่งมายังคณะกรรมการสอบสวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และผู้ถูกร้องมีสิทธิในการขอขยายเวลายื่นคำชี้แจงได้ ทั้งนี้ ประธานอนุกรรมการสอบสวนจะอนุญาตขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

การส่งประเด็นความเสียหายและการประพฤติผิดจริยธรรมพร้อมพยานหลักฐานให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ในการพิจารณาจริยธรรมถ้าผู้ถูกร้องไม่มาให้ถ้อยคำตามกำหนดนัดหมายหรือที่ขยายระยะเวลา ให้โดยไม่แจ้งเหตุผล ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามข้อ ๒๗ ตามพยานหลักฐาน เท่าที่ปรากฏ แต่ต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเห็นเป็นการสมควรที่จะไม่ส่งพยานหลักฐานรายการหนึ่งรายการใด ตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุรายการที่มีได้ส่งไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ในการสรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อ คณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาภาวะ วิสัย และพฤติการณ์ ประกอบด้วย ดังนี้

(๑) ผู้ป่วย เกี่ยวกับอายุ เพศ โรคที่เป็นอยู่ การรักษา ความเสี่ยงและความเสียหาย ที่เกิดกับผู้ป่วย

(๒) ผู้ถูกร้อง เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความยากง่ายของวิธีการรักษา ความจำเป็นในการดูแลรักษา และความเสี่ยงของผู้ป่วยที่ต้องให้การรักษาพยาบาล

(๓) การดูแลรักษาของผู้ถูกร้องในหรือนอกเวลาปฏิบัติงาน ทั้งห้องตรวจโรคเฉพาะทางหรือ ห้องตรวจโรคทั่วไป ว่าเป็นไปตามความรู้ความสามารถของผู้ถูกร้อง หรือจำเป็นต้องให้การดูแลรักษา ตามหน้าที่ที่กำหนด

(๔) บุคลากรทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้อง

(๕) อุปกรณ์ เครื่องมือแพทย์ และยา

(๖) ระดับของสถานพยาบาลที่ผู้ถูกร้องปฏิบัติงาน

(๗) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนอกจาก (๑) ถึง (๖)

หากมีการเสนอการลงโทษจริยธรรมผู้ถูกร้อง คณะอนุกรรมการสอบสวนต้องพิจารณา เหตุอันควรปรานีต่อผู้ถูกร้องโดยคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้

ก. ผู้กระทำผิดมีคุณความดีมาก่อน

ข. ผู้กระทำผิดรู้สึกสำนึกถึงความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น

ค. ผู้กระทำความผิดยอมรับผิด

ง. ให้ความร่วมมือแก่คณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาจริยธรรม

จ. เหตุอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นว่าควรปรานีผู้ถูกร้อง

มติของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือตามความเห็นของอนุกรรมการเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มได้อีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด อนุกรรมการเสียงข้างน้อยอาจให้บันทึกความเห็นไว้ในรายงานด้วยก็ได้

ข้อ ๓๙ สำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนที่เสนอต่อคณะกรรมการอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่คณะกรรมการสอบสวนสรุปสำนวนสอบสวนและความเห็น

(๒) คำร้องหมายเลขดำที่ ... / พ.ศ. วันที่... เดือน พ.ศ.

(๓) ชื่อ ที่อยู่ คุณวุฒิ สถานศึกษา สถานที่ทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน (ถ้ามี) ของผู้ถูกร้อง

(๔) วัน เดือน ปี ที่เกิดความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรม และสถานที่

(๕) ข้อเท็จจริงประกอบด้วยพฤติกรรมโดยย่อของผู้ถูกร้องที่ปรากฏ ในคำร้องตลอดจน พยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนได้มาเพิ่มเติม

(๖) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ซึ่งหมายถึงข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์อื่นใด เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เกี่ยวกับ (๕) ในกรณีที่ถูกผู้ร้องได้กระทำความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๗) ความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมากพร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสนับสนุน ในการใช้ดุลพินิจว่าผู้ถูกร้องประพฤติผิดตาม (๖)

(๗.๑) ถ้าเห็นว่าผู้ร้องไม่ได้รับความเสียหาย และผู้ถูกร้องไม่ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรมให้เสนอความเห็นให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๗.๒) ถ้าเห็นว่าผู้ร้องได้รับความเสียหาย และผู้ถูกร้องได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรม พร้อมทั้งเสนอการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม โดยให้พิจารณา ข้อ ๓๐ ประกอบด้วย

(๘) ความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างน้อยที่แตกต่างไปจากความเห็นใน (๗) ถ้ามี

หมวด ๔

มติและคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ

ข้อ ๔๐ ในการพิจารณารายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรม หรือสำนวน การสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการ กลั่นกรองเพื่อจัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการได้

ข้อ ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการจริยธรรมและ คณะกรรมการกลั่นกรอง ให้คณะกรรมการพิจารณา ดังนี้

(๑) กรณีที่คณะกรรมการเห็นด้วยกับประเด็นที่คณะกรรมการจริยธรรมเสนอ แต่ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานไม่เพียงพอต่อการพิจารณา ให้คณะกรรมการส่งเรื่องกลับ คณะอนุกรรมการจริยธรรมเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นว่ามีประเด็นเพิ่มเติมจากที่คณะกรรมการจริยธรรมเสนอ ให้คณะกรรมการกำหนดประเด็นเพิ่มเติมดังกล่าว ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม

(๓) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอต่อการพิจารณาให้คณะกรรมการพิจารณา และมีมติ ดังนี้

(๓.๑) ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า คำร้องไม่มีมูล ตามคณะอนุกรรมการจริยธรรมเสนอ ให้มีมติยกข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษผู้ถูกร้อง

(๓.๒) ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า คำร้องที่อนุกรรมการจริยธรรมว่า มีมูล แต่คณะกรรมการมีความเห็นว่าเป็นคำร้องไม่มีมูล ให้คณะกรรมการมีมติยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ตามความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว

(๓.๓) ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า คำร้องในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง มีมูล ให้ส่งเรื่องให้ คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการพิจารณาจริยธรรมต่อไป

(๓.๔) ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า คำร้องในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง มีมูล และเห็นว่ามีประเด็นเพิ่มเติม ให้ตั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนพิจารณาจริยธรรมต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษผู้ถูกร้องตาม (๓.๑) หรือ (๓.๒) เนื่องจากคำร้องไม่มีมูล ให้คณะกรรมการแจ้งมติดังกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบ

ข้อ ๔๒ ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน และความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดที่ละประเด็น ดังนี้

(๑) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนพร้อมหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม

(๒) กรณีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

(๒.๑) พฤติกรรมที่ปรากฏ ไม่ผิดข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์อื่นใด เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒.๒) พฤติกรรมที่ปรากฏ ว่าผิดตาม (๒.๑) ก่อนลงโทษจริยธรรมให้พิจารณาข้อ ๓๐ ประกอบด้วย โทษทางจริยธรรมมีดังนี้

๑. ว่ากล่าวตักเตือน

๒. ภาคทัณฑ์

๓. พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี

๔. เพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๓ ให้นายกแพทยสภาเสนอมติของคณะกรรมการในข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง (๒) ต่อสภานายกพิเศษเพื่อขอความเห็นชอบโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มีได้ยับยั้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมนี้ ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

ในกรณีที่เสียงยืนยันมติตามวรรคสองน้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดใหม่ตามข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง (๒) ต่อไป

ข้อ ๔๔ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ออกเป็นคำสั่งแพทยสภา แจ่งไปยังผู้ถูกร้อง และให้แจ่งคำสั่งแพทยสภาเฉพาะมติคณะกรรมการให้ผู้ร้องทราบด้วย

หมวด ๕

คำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๔๕ เมื่อสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมติคณะกรรมการที่วินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่สภานายกพิเศษยับยั้งมติใด และคณะกรรมการยืนยันมตินั้นตามข้อ ๔๓ วรรคสอง ให้เลขาธิการทำคำสั่งแพทยสภา เพื่อเสนอให้นายกแพทยสภาลงนามโดยมิชักช้า คำสั่งแพทยสภาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ “คำสั่งแพทยสภา” และลำดับเลขที่ของคำสั่ง

(๒) คำร้องหมายเลขดำที่ ... / พ.ศ. วัน ... เดือน พ.ศ.

(๓) คำร้องหมายเลขแดงที่ ... / พ.ศ. วัน ... เดือน พ.ศ.

(๔) เรื่องที่ถูกร้อง

(๕) ชื่อผู้ถูกร้อง

(๖) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญตามที่ปรากฏ ในสำนวนการสอบสวน พร้อมพยานหลักฐาน โดยย่อ

(๗) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ซึ่งหมายถึงข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด หรือกฎเกณฑ์อื่นใด เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เกี่ยวกับ (๖) ในกรณีที่ผู้ถูกร้องได้กระทำความเสียหายอันเกิดจากการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๘) มติของที่ประชุมคณะกรรมการโดยถือตามกรรมการฝ่ายข้างมาก พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนมติดังกล่าว

(๙) ลายมือชื่อ พร้อมชื่อสกุล และตำแหน่งของนายกแพทยสภา หรืออุปนายกผู้ทำการแทน

ข้อ ๔๖ เมื่อออกคำสั่งแพทยสภาแล้ว ให้เลขาธิการบันทึกเลขที่คำสั่งและมติคณะกรรมการลงในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ แล้วให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งแพทยสภาไปยังผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น และคำสั่งแพทยสภาเฉพาะมติคณะกรรมการให้ผู้เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสถานพยาบาลของรัฐหรือผู้ดำเนินการสถานพยาบาลเอกชน

(๒) ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในส่วนราชการ หรือผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาลที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกลงโทษปฏิบัติงาน

(๓) ประธานอนุกรรมการสอบสวนที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ผู้ถูกร้องได้รับคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม ให้แนบบทบัญญัติมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ ไปพร้อมคำสั่งด้วย

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่เป็นคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ใด ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งแพทยสภาเฉพาะมติคณะกรรมการให้ผู้เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ

(๒) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมนั้นได้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่

(๓) หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเผยแพร่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของแพทยสภาก็ได้

ข้อ ๔๘ เพื่อประโยชน์สาธารณสุข และเพื่อประโยชน์การศึกษา การวิจัย การประกอบวิชาชีพในทางการแพทย์ และการควบคุมการประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม การเผยแพร่คำสั่งแพทยสภาเฉพาะมติคณะกรรมการแก่สื่อมวลชนและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ

ข้อ ๔๙ สมาชิกแพทยสภาผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม เมื่อได้รับคำสั่งแพทยสภาแล้ว ให้สมาชิกผู้นั้นส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของตนคืนให้สำนักเลขาธิการแพทยสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สมาชิกแพทยสภาดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการบันทึกคำสั่งการพักใช้หรือการเพิกถอนใบอนุญาตของสมาชิกผู้นั้นในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ให้คณะกรรมการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการพักใช้ หรือการนับวันเริ่มต้นของการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ถูกร้องในคำสั่งแพทยสภา

หมวด ๖

การแจ้งคำสั่งแพทยสภา

ข้อ ๕๐ คำสั่งแพทยสภาให้ถือว่าผู้ถูกร้องได้รับแจ้งแล้วเมื่อ

(๑) มีการส่งคำสั่งแพทยสภาเป็นหนังสือไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกร้อง หรือ

(๒) มีการส่งสำเนาคำสั่งไปยังที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ถูกร้อง

ข้อ ๕๑ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้ถูกร้องไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้ถูกร้อง และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้น หรือปิดหนังสือไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงาน ตามกฎหมาย ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

ข้อ ๕๒ การแจ้งคำสั่งแพทยสภาโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ศาสตราจารย์เกียรติคุณสมศรี เผ่าสวัสดิ์

นายกแพทยสภา